

DANIŞTAY VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU

KARARLAR BÜLTENİ

Sayı:33

21/05/2025 tarihli

Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu Gündemi

Kararlar Bülteni Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu tetkik hâkimleri tarafından içtihadın takibi amacıyla hazırlanmakta olup bağlayıcılığı bulunmamaktadır.

1-

VDDK, E:2025/12, K:2025/15, 21/05/2025

(Resmî Gazete Tarih ve Sayı: 22/07/2025-32963)

(2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, 5366 sayılı Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanun, korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı, belediyelerce veya il özel idarelerince ihale edilen onarım ve restorasyon işleri, damga vergisi, kanun hükümleri arasında öncelikle uygulanması gerekenin tespit edilmesinin gerekip gerekmediğı)

 zet: Bölge idare mahkemelerinin kararları arasındaki aykırılığın, korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı niteliğinde olan taşınmazlarla ilgili olarak belediyelerce veya il özel idarelerince ihale edilen onarım ve restorasyon işleri kapsamında ihtirazi kayıtlı ödenen damga vergilerinin iadesi istemiyle açılan davalarda, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu ile 5366 sayılı Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanun hükümlerinden birinin diğ rine göre öncelikle uygulanmasının gerekmediğı yönünde giderilmesi

2-

VDDK, E:2025/11, K:2025/14, 21/05/2025

(Resmî Gazete Tarih ve Sayı: 22/07/2025-32963)

(Vergi Usul Kanunu, vergi hatası, düzeltme-şikayet, korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı niteliğinde olan taşınmazlarla ilgili olarak ihale edilen onarım ve restorasyon işleri, damga vergisi)

 zet: Bölge idare mahkemelerinin kararları arasındaki aykırılığın, korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı niteliğinde olan taşınmazlarla ilgili olarak ihale edilen onarım ve restorasyon işleri kapsamında ödenen damga vergilerinin iadesi isteminin, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nda yer alan vergi hatalarının düzeltilmesine ilişkin hükümler kapsamında incelenemeyeceğı yönünde giderilmesi

3-

VDDK, E:2024/386, K:2025/392, 21/05/2025

(Vergi Usul Kanunu, teminat uygulaması, teminat alacağı, 153/A, ödeme emri, Anayasa Mahkemesi, iptal kararı)

Özet: 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 153/A maddesinin üçüncü fıkrasının, Anayasa Mahkemesinin 22/03/2023 tarih ve E:2022/108, K:2023/55 sayılı kararıyla iptal edilen ikinci ve üçüncü cümlelerinin, bu karardan önce açılmış ve bakılmakta olan işbu davada uygulanması mümkün olmadığından ve anılan hükümler kapsamında istenen teminat tutarının tahakkuk ettirilmesinin ve tahakkuk ettirilen tutarın 6183 sayılı Kanun uyarınca takip edilmesinin kanuni dayanağı kalmadığından, tahakkuk ettirilen teminat alacağının tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrinde hukuka uygunluk bulunmadığı

4-

VDDK, E:2024/75, K:2025/365, 21/05/2025

(Vergi Usul Kanunu, teminat uygulaması, Anayasa Mahkemesinin iptal kararı)

Özet:

i. Davacının 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 153/A maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları kapsamında olduğu, bu bakımdan yazının tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde teminat verilmesi gerektiği, teminatın belirtilen süre içinde verilmemesi halinde istenen teminat tutarının, verilen sürenin son günü vade tarihi olarak kabul edilmek suretiyle teminat alacağı olarak tahakkuk ettirileceği ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun uyarınca gecikme zammı tatbik edilerek takip ve tahsil edileceğini bildiren dava konusu işlemin tebliği üzerine işbu davanın açıldığı

ii. 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 153/A maddesinin dördüncü fıkrasının, Anayasa Mahkemesinin 22/03/2023 tarih ve E:2022/108, K:2023/55 sayılı kararıyla iptal edilen üçüncü ve dördüncü cümlelerinin, bu karardan önce açılmış ve bakılmakta olan işbu davada uygulanmasının mümkün olmadığı

iii. Her ne kadar Anayasa Mahkemesince 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 153/A maddesinde yer alan teminat istenmesine ilişkin hükümlerin iptali yolunda verilmiş bir kararın bulunmadığı görülmekte ise de anılan iptal kararından önceki

koşullarda teminat istenmesinin kararın gerekçesinde belirtilen ve Anayasa'ya aykırı bulunan sonuçlara sebebiyet vereceğinin açık olduğu

iv. Dolayısıyla, iptal kararından önceki koşullarda teminat istenmesine ilişkin dava konusu işlemde hukuka uygunluk bulunmadığı

Aynı yönde: VDDK, E:2024/120, K:2025/366, 21/05/2025

5-

VDDK, E:2024/172, K:2025/389, 21/05/2025

(Kurumlar Vergisi Kanunu, transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımı, ortağa borç para verilmesi, "131-Ortaklardan Alacaklar" hesabı, "331-Ortaklara Borçlar" hesabı)

Özet:

i. Vergi inceleme raporu eki tutanakta yer verilen "131-Ortaklardan Alacaklar" hesabı ile "331-Ortaklara Borçlar" hesabına yapılan kayıtlardan, davacı şirketin uyuşmazlık konusu yılda hem ortağına borç verdiği hem de aynı ortaktan borç aldığının anlaşıldığı, vergi inceleme raporunda, davacı şirketin ortağına verdiği borç için adatlandırma işlemi yapılırken davacı şirketin ortaktan aldığı borç tutarlarının dikkate alınmadığı, öte yandan, davalı idarece davacının yasal defter kayıtlarının aksini ortaya koyan herhangi bir tespitte de bulunulmadığı,

ii. Ekonomik yaklaşım ilkesinin bir gereği olarak, bir şirketin hem ortağına borç vermesi hem de aynı ortaktan borç alması durumunda, borç ve alacak hesapları birlikte değerlendirilmek suretiyle şirketin alacaklı bulunduğu tutarlardan borçlu bulunduğu tutarlar mahsup edilerek bulunacak net alacak tutarının dikkate alınması gerektiği,

iii. Bu itibarla, belirtilen husus dikkate alınmaksızın eksik incelemeye dayalı olarak yapılan kurumlar vergisi tarhiyatında hukuka uygunluk bulunmadığı

6-

VDDK, E:2023/726, K:2025/377, 21/05/2025

(2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 22 ve 24. maddeleri, kararın usul hükümlerine uygun olmaması)

Özet: Dairenin bozma kararı üzerine davalı idarenin istinaf istemi hakkında karar verilmesi gerekirken davacının istinaf istemi hakkında karar verilmesi, davanın kabulüne karar verildiği belirtilmiş olmasına rağmen karar sonucuyla çelişecek

şekilde gerekçeye yer verilmesi, tarhiyatın bir matrah kaleminden kaynaklanan kısmı yönünden bozmaya uyulmasına rağmen bu kısım yönünden de ısrar edildiğinin belirtilmesi, tarhiyatın bir başka matrah kaleminden kaynaklanan kısmı hakkında gerekçeye yer verilmeyerek ve hüküm kurulmayarak yargılamanın önceki aşamasında kesinleşen kısım yönünden herhangi bir gerekçeye yer verilmeksizin hüküm kurulması nedeniyle temyize konu kararın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 22 ve 24. maddelerine uygun düşmediği

7-

VDDK, E:2023/884, K:2025/376, 21/05/2025

(Kurumlar Vergisi Kanunu, Katma Değer Vergisi Kanunu, transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımı, Hazine zararının doğması şartı, emsal bedeli ve emsal ücreti, kurumlar vergisine atıfla karar verilmesi)

Özet:

i. 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 3. maddesinin "A" işaretli fıkrasında yer alan yorum kuralları dikkate alındığında 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 13. maddesinin (7) numaralı fıkrasında yer alan düzenlemenin transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımına ilişkin yapılacak kurumlar vergisi tarhiyatı bakımından uygulama alanı bulacağı, bu nedenle söz konusu hükümde yer alan "Hazine zararının doğması" şartının sadece kurumlar vergisi tarhiyatları yönünden aranması gerektiği, transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımına konu olan işlemlerin aynı zamanda katma değer vergisinin de konusunu oluşturması halinde ise ilgili kurallar arasında birbirine yapılmış herhangi bir gönderme bulunmadığından katma değer vergisinin ziyaa uğratılması nedeniyle yapılacak tarhiyatlarda "Hazine zararının doğması" şartının araştırılmasına gerek bulunmadığı

ii. Bu durumda 5520 sayılı Kanun'un 13. maddesinin (7) numaralı fıkrası uyarınca "Hazine zararının doğması" şartının gerçekleştiğinin saptanması halinde yapılacak kurumlar vergisi tarhiyatı yönünden matrahın 5520 sayılı Kanun'un ilgili hükümleri dikkate alınmak suretiyle hesaplanacağı, katma değer vergisi tarhiyatları yönünden ise matrahın hesaplanmasında 5520 sayılı Kanun'un 13. maddesinin değil 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 27. maddesinin esas alınacağı, başka bir anlatımla örtülü kazanç dağıtımına konu işlemin aynı zamanda katma değer vergisinin de konusu oluşturması halinde katma değer vergisi matrahının

hesaplanmasında 5520 sayılı Kanun'un 13. maddesinin (7) numaralı fıkrası anlamında "Hazine zararının doğması" şartının aranmasına gerek bulunmadığından, katma değer vergisinin matrahının 3065 sayılı Kanun'un 27. maddesine göre bu vergi yönünden güvenlik müessesesi olarak kabul edilen "emsal bedel ve emsal ücret" esasına göre belirlenmesi gerektiği

iii. Olayda, dava konusu vergi ziyai cezalı katma değer vergisi tarhiyatları ile davacı adına aynı nedene istinaden yapılan kurumlar vergisi tarhiyatının dayandığı maddi sebepler aynı ise de kurumlar vergisi ve katma değer vergisi tarhiyatlarında vergi ziyainın tespiti ile matrahın hesaplanması yönünden esas alınması gereken hukuki sebeplerin farklı olduğu

iv. Bu nedenle, Vergi Dava Dairesince, dava konusu cezalı tarhiyatların hukuka uygunluğu hakkındaki değerlendirmenin kurumlar vergisi tarhiyatının hukuka uygunluğu hakkında verilen kararın sonucuna dayandırılması hukuka uygun düşmediğinden, cezalı tarhiyatların hukuka uygunluğu hakkında yeniden karar verilmek üzere ısrar kararının bozulması gerektiği

8- VDDK, E:2023/898, K:2025/383, 21/05/2025

(Kurumlar Vergisi Kanunu, transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımı, Hazine zararının doğması şartı)

Özet:

i. 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 13. maddesinin (7) numaralı fıkrası uyarınca iki tam mükellef kurum arasında, bir yabancı kurumun Türkiye'deki iş yeri veya daimi temsilcisi ile diğer bir yabancı kurumun Türkiye'deki iş yeri veya daimi temsilcisi arasında ya da tam mükellef kurum ile yabancı kurumların Türkiye'deki iş yeri veya daimi temsilcisi arasında ilişkili kişi kapsamında emsallere uygunluk ilkesine aykırı olarak gerçekleştirilen işlemler nedeniyle kazancın örtülü olarak dağıtıldığından söz edilebilmesi için Hazine zararının doğması şartının aranacağı, sayılanlar dışında kalan ilişkili kişiler arasında gerçekleştirilen işlemlerin Hazine zararının doğması şartı aranmaksızın değerlendirileceği, Hazine zararının doğup doğmadığının tespitinin ise belirtilen işlemlerin tarafı olan her iki kurum yönünden işlemlerin, emsallere uygun fiyat ve bedeller ile gerçekleşmesi halinde tahakkuk edecek vergiler ile emsallere uygunluk ilkesine aykırı olarak belirlenen fiyat ve

bedeller ile gerçekleşmesi sonucu tahakkuk eden vergilerin karşılaştırılmasıyla mümkün olduğu

ii. Tam mükellef kurum olan davacı şirketin tam mükellef kurum olan şirketlerle yurt içinde gerçekleştirdiği işlemlerin, 5520 sayılı Kanun'un 13. maddesinin uyuşmazlığa konu dönemde yürürlükte bulunan (7) numaralı fıkrasında öngörülen Hazine zararının doğması şartının aranacağı işlemlerden olduğu, ancak olayda kaynak aktarılan şirketler nezdinde gerçekleştirilecek inceleme sonucuna göre işlemin tarafları yönünden yukarıda açıklanan karşılaştırmanın yapılarak Hazine zararının doğup doğmadığının tespiti gerektiği halde, bu yönde bir inceleme ve tespitin yapılmadığı

iii. Bu durumda dava konusu cezalı tarhiyatın, yalnızca diğer koşulların varlığı ortaya konulmak suretiyle davacı şirketin ilişkili şirketlere örtülü kazanç dağıtımında bulunduğu sonucuna ulaşılarak yapılan, eksik incelemeye dayalı kısımlarında hukuka uygunluk bulunmadığı

9-

VDDK, E:2023/1252, K:2025/374, 21/05/2025

(Kurumlar Vergisi Kanunu, transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımı, royalti ödemesi)

Özet:

i. Emsal alınan kurum ile davacı şirket arasında bedel farkını etkileyebilecek hiçbir faktörün olmadığı iddia edildiği

ii. Ancak, emsal kurumun hacmi, iş stratejileri, faaliyet çeşitliliği, piyasadaki konumu gibi nedenlerle bedellerin farklı olabileceği ve duruma göre daha yüksek veya daha düşük fiyatların uygulanabileceği

iii. Bu nedenle, eksik inceleme sonucunda davacı şirketin ürünlerinin benzerini aynı coğrafi ve ekonomik bölgede üreten ve aynı sektörde faaliyet gösteren emsal kurumun anlaşmasından hareketle davacı şirketin imzaladığı benzer anlaşmadaki ödenen royalti bedellerinin emsallerine nazaran oldukça yüksek olduğu değerlendirilerek davacı tarafından örtülü kazanç dağıtımı yapıldığının kabulüyle yapılan cezalı tarhiyatta hukuka uygunluk bulunmadığı

(Kurumlar Vergisi Kanunu, transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımı, karşılaştırılabilir fiyat yöntemi, maliyet artı yöntemi)

Özet:

i. Davalı idarece, ilişkili şirketlere yapılan satışlarda satış bedelinin belirlenmesinde karşılaştırılabilir fiyat yönteminin uygulanmasının uygun olduğu ileri sürüldüğü

ii. Davacı şirketin üretim faaliyeti yürüten bir şirket olması ve karşılaştırma yapılacak ilişkisiz şirketlerin seçiminde yalnızca aynı ülke değil benzer özellikler gösteren ülkelerin de dikkate alınmış olmasının karşılaştırılabilirlik açısından sorunlar doğurduğu, tercih edilen ülkelerin kozmetik pazarlarının benzer özelliklere sahip olduğuna dair somut verilere yer verilmediği, bu nedenle, söz konusu satış işlemlerinde tam anlamıyla bir karşılaştırılabilirliğin sağlandığından söz edilemeyeceği

iii. Bu durumda davacı şirket tarafından ilişkili kişilere yapılan satışlarda maliyet artı yöntemi yerine karşılaştırılabilir fiyat yönteminin uygulanması gerektiğinden bahisle yapılan cezalı tarhiyatta hukuka uygunluk bulunmadığı

(6183 sayılı Kanun, Vergi Usul Kanunu, ortak sıfatıyla düzenlenen ödeme emri, vergiyi doğuran olay, amme alacağının doğduğu zaman, mal varlığı araştırması)

Özet:

i. 6183 sayılı Kanun'un 35. maddesinde yer verilen "amme alacağının doğduğu zaman" kavramından anlaşılması gerekenin "vergiyi doğuran olay" olduğu ve verginin tahakkuk edip vadesinde ödenmemesinin sadece vergi borcunun kamu alacağı niteliğine dönüşmesi ve alacağın 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca tahsiline olanak tanıyan hukuki bir durum olduğu

ii. Olayda, 13/01/2011 tarihli hisse devir sözleşmesi ve aynı tarihli ortaklar kurulu kararıyla hisselerini devrederek şirket ortaklığından ayrılan davacının

sorumluluğunun tespitinde, vergiyi doğuran olay yerine borçların tahakkuk ve vade tarihlerinin dikkate alınması suretiyle verilen ısrar kararında hukuka uygunluk bulunmadığı

iii. Asıl borçlu şirket hakkında bankalar nezdinde yapılan mal varlığı araştırmasının, dava konusu ödeme emrinin tebliğ edildiği tarihten sonra yapıldığı anlaşıldığından, anılan kamu alacaklarının şirketten tahsilinin olanaksız olduğu ortaya konulmaksızın ortak sıfatıyla düzenlenen ödeme emrinde hukuka uygunluk bulunmadığı

12- VDDK, E:2023/1678, K:2025/402, 21/05/2025

(Vergi Usul Kanunu, 6183 sayılı Kanun, kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen ödeme emri, mal varlığı araştırması)

Özet:

i. Davacının, asıl amme borçlusu şirketin kurulduğu tarihten itibaren şirketin kanuni temsilcisi olduğu, asıl amme borçlusu şirketin tüzel kişiliği ve davacının bu tüzel kişilikte kanuni temsilcilik görevinin devam ettiği, davacının, asıl amme borçlusu şirketin cirosunun yüksek olduğunu ve bankalar nezdinde mal varlığının bulunduğunu iddia ettiği, ancak davacı tarafından ileri sürülen bu iddiayı ispatlamaya elverişli belgelerin dava dosyasına sunulmadığı

ii. Bu durumda şirket hakkında bankalar nezdinde yapılan mal varlığı araştırmasının, yapıldığı tarihten sonra şirket adına düzenlenen ve tebliğ edilen ödeme emri içeriği kamu alacakları yönünden aksi ispat edilinceye kadar geçerliliğini sürdürdüğüne kabulü gerektiğinden ve şirketin tespit edilen önceki mali durumunun değiştiğine dair davacı tarafından dava dosyasına herhangi bir belge sunulmadığından, anılan kamu alacaklarının tahsili amacıyla davacı adına düzenlenen ödeme emrinin dava konusu edilen kısmında bu yönden hukuka aykırılık bulunmadığı

(6183 sayılı Kanun, limited şirket ortağının sorumluluğu, hisse devri, kıst dönem sorumluluğu, kurumlar vergisi, gelir (stopaj) vergisi, damga vergisi, gecikme zammı)

Özet:

i. 09/12/2011 tarihinde asıl amme borçlusu şirkete ortak olan davacı 18/11/2013 tarihli hisse devir sözleşmesi ile şirket ortaklığından ayrıldığından 6183 sayılı Kanun'un 35. maddesi uyarınca hisse devrinin gerçekleştiği tarihe kadar davacının kurumlar vergisi ve gelir (stopaj) vergisi yönünden ortak sıfatıyla sorumluluğunun devam edeceği

ii. Damga vergileri yönünden vergiyi doğuran olayın ilgili vergi beyannamelerinin verilmesiyle gerçekleştiği gözetildiğinde anılan damga vergilerinin 18/11/2013 tarihinden önceki dönemlere ilişkin bölümünden davacının sorumlu tutulup tutulamayacağı, davacının sorumlu olduğu dönemlerdeki sermaye payı, amme alacağının asıl borçlu şirketten tahsili amacıyla yapılan takibin usulüne uygun olarak tamamlanıp tamamlanmadığı ve amme alacağının zamanaşımına uğrayıp uğramadığı gibi hususların da değerlendirilmesinin gerektiği

iii. Davacı adına ortak sıfatıyla düzenlenen ödeme emrinin, 2013 yılının Ekim-Aralık dönemine ilişkin geçici vergi beyannamesinin 13/02/2014 tarihinde verilmesi üzerine tahakkuk eden geçici verginin 17/02/2014 tarihine rastlayan vadesinde ödenmemesi üzerine vade tarihinden itibaren hesaplanan anılan döneme ilişkin gecikme zammını da içerdiği

iv. 2013 yılının Ekim-Aralık dönemine ilişkin geçici vergi beyannamesinin verilmesi üzerine tahakkuk eden geçici verginin vade tarihinin 17/02/2014 olduğu dikkate alındığında, gecikme zammının hesaplanmaya başlandığı tarihten önceki bir tarihte hisse devir sözleşmesiyle ortaklık hisselerini devrederek şirket ortaklığından ayrılan davacının, 17/02/2014-01/04/2014 tarihleri arasında hesaplanan gecikme zammından ortak sıfatıyla sorumlu tutulmasının mümkün bulunmadığı

(6183 sayılı Kanun, limited şirket ortağının sorumluluğu, ortak hakkında uygulanan haciz, hacze karşı açılacak davada yapılacak hukuka uygunluk denetimi, önceki aşama içtihatı)

Özet:

i. Kamu alacağının tahsili amacıyla adına düzenlenen ödeme emrinin usulüne uygun olarak tebliğ edilmesine karşın, borcunu yedi gün içinde ödemediği gibi bu süre içinde dava açmayan veya açmış olduğu davası reddedilen kamu borçlusu hakkında alacaklı tahsil dairesince uygulanan hacze karşı açılan davada, önceki aşamalarda tesis edilen işlemlere karşı açılacak idari davalarda ileri sürülmesi gereken hukuka aykırılıkların işlemin sebep unsurundaki hukuka aykırılık hali olarak incelenmesine olanak bulunmadığı

ii. Bu durumda, davacının bir dönem ortağı olduğu limited şirkete ait borçların tahsili amacıyla banka hesabına uygulanan hacze karşı açılan işbu davada, önceki aşamada düzenlenen ödeme emrinin tebliğinin usule uygunluğuna, zamanaşımına ve haczin uygulamasına ilişkin diğer hukuka aykırılıklar incelenebilecek olup davacının haczin dayanağı borçlardan dönemsel olarak sorumluluğunun bulunup bulunmadığının incelenmesinin mümkün olmadığı

iii. Bu nedenle, kamu alacağının zamanaşımına uğrayıp uğramadığı da dahil olmak üzere uygulanan haczin diğer hususlar yönünden hukuka uygun olup olmadığı incelenmek suretiyle yeniden bir karar verilmesinin gerektiği

(6183 sayılı Kanun, ödeme emri, kanuni temsilci, ticaret siciline tescil tarihi, ortaklar kurulu karar tarihi, karar harcı)

Özet:

i. Şirket müdürü olarak görevlendirildiği ortaklar kurulu kararında imzası bulunan kanuni temsilcinin sorumluluğu bakımından ticaret siciline tescilin kurucu nitelikte olmadığı ve şirket müdürü olarak sorumluluğunun, ortaklar kurulu kararının alındığı tarihten itibaren başladığının kabul edilmesi gerektiği

ii. Kanuni temsilcilik sıfatının sona erdiği tarihten sonra şirket tüzel kişiliği tarafından açılan davada hükmedilen yargı harcından, kanuni temsilci olan davacının sorumlu tutulamayacağı

16-

VDDK, E:2023/686, K:2025/397, 21/05/2025

(6183 sayılı Kanun, kanuni temsilci, haciz, 6111 sayılı Kanun kapsamında yapılan yapılandırma)

Özet: Haciz içeriği vergi borçlarının asıl borçlu şirketin yapılandırıldığı tarihte ve ihlal edilmesi nedeniyle yapılandırmanın iptal edildiği tarihte şirketin kanuni temsilcisi olmayan eski kanuni temsilcinin yapılandırılan borçlar nedeniyle sorumlu tutulmasının mümkün olmadığı

17-

VDDK, E:2023/1124, K:2025/403, 21/05/2025

(6183 sayılı Kanun, Vergi Usul Kanunu, ortak hakkında uygulanan haciz, ortak sıfatıyla düzenlenen ödeme emri, tebligat, bilinen adresten geçici ayrılma)

Özet: Muhatabın bilinen adresten geçici olarak ayrıldığını beyan eden kişinin bu beyanını içeren tutanağı imzalamaması, imzadan imtina ettiği sonucunu doğuracağından, tebliğ memuru tarafından bu ciheti içeren tutanağın 213 sayılı Kanun'un 102. maddesinin son fıkrası uyarınca muhtar veya ihtiyar heyeti üyelerinden biri veyahut bir zabıta memuru huzurunda imza vaz'edilmek suretiyle düzenlenmesi gerekliken ikinci defa tebliğe çıkarılan evrakın aynı sebeple tebliğ edilememesi nedeniyle 213 sayılı Kanun'un 102. maddesinin son fıkrasında ünvanları sayılan yetkililer huzurunda düzenlenen ve imzalanan 19/05/2017 tarihli tutanakla yetinilerek ödeme emirlerinin ilan tebliğ edilmesinde hukuka uygunluk bulunmadığı

18-

VDDK, E:2023/1133, K:2025/405, 21/05/2025

(6183 sayılı Kanun, Vergi Usul Kanunu, ödeme emri, ihbarname, tebligat, bilinen adres, ilan tebligat, takdir komisyonu kararı)

Özet: Davalı idarece bilinen adres olarak nazara alınması gereken takdir komisyonu kararında belirtilen adrese dava konusu ödeme emri içeriği amme alacağına ilişkin ihbarnamenin tebligata çıkarıldığı ve davacının bu adreste (usulüne uygun bir biçimde yapılmış bir tespitle) bulunmadığı hususu ortaya konulamadığından, anılan ihbarnamenin davacının bilinen önceki adreslerinde bulunmadığı hususuna dayalı olarak ilan tebliğ edilmesinde hukuki isabet bulunmadığı

(6183 sayılı Kanun, kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen ödeme emri, asıl borçlu şirket adına takip devam ederken şirket tüzel kişiliğinin 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun geçici 7. maddesi uyarınca sona ermesi)

Özet:

i. Asıl borçlu şirket adına usulüne uygun olarak tahakkuk eden vergi borcunun tahsili amacıyla şirket adına başlanan takibin herhangi bir aşamasında şirket tüzel kişiliğinin Türk Ticaret Kanunu'nun geçici 7. maddesinin (1) numaralı fıkrası uyarınca tasfiyesiz olarak sona ermiş olması durumunda, doğrudan, amme alacağının asıl borçlu şirketten tahsil edilemeyeceğinin anlaşıldığı sonucuna varılmasının mümkün olmadığı

ii. Türk Ticaret Kanunu'nun geçici 7. maddesinin (15) numaralı fıkrasında, bu madde uyarınca tasfiyesiz olarak ticaret sicilinden terkin edilen şirketlerin ortaya çıkabilecek mal varlığının, ünvana ilişkin kaydın silindiği tarihten itibaren on yıl sonra Hazineye intikal edeceği ve anılan şirketler yönünden alacaklılar ile hukuki menfaatleri bulunanların mahkemeye başvurarak tüzel kişiliği sona eren şirketin ihyasını isteyebileceklerinin düzenlendiği

iii. Bu durum da dikkate alındığında asıl borçlu şirket hakkında başlanan takip usulüne uygun olarak tamamlanmadan davacı adına kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen dava konusu ödeme emrinde hukuka uygunluk bulunmadığı

(6183 sayılı Kanun, Vergi Usul Kanunu, ödeme emri, ilan tebliğ, adres tespit tutanağı, bilinen adres)

Özet:

i. Davacı adına düzenlenip ilan tebliğ edilen vergi ve cezaların ilan tebliğinden önce davacının aynı zamanda MERNİS adresi olan bilinen adresinde bulunamadığı hususu 213 sayılı Kanun'un 102. maddesinde öngörülen usullere uygun olarak adres tespit tutanağı ile tespit edildiğinden anılan Kanun'un 103. maddesinde öngörülen ilan tebliğ ilişkili koşulların gerçekleştiği

ii. Anılan vergi ve cezaların ilan tebliğ edilmesinin 213 sayılı Kanun'un 104. maddesinde düzenlenen şekle uygun olup olmadığı yönünden inceleme ve değerlendirme yapılmak suretiyle yeniden karar verilmesi gerektiği

(6183 sayılı Kanun, Vergi Usul Kanunu, kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen ödeme emri, asıl borçlu şirket adına düzenlenen ihbarnamelerin usulüne uygun olarak tebliğ edilip edilmediği, adres tespit tutanağı, ilanen tebliğ)

Özet:

i. Kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen ödeme emirlerine karşı açılan davada, asıl borçlu şirketin adreslerinde bulunamadığı hususunun 213 sayılı Kanun'un 102. maddesinde öngörülen usule uygun olarak düzenlenen adres tespit tutanaklarıyla tespit edilmesi karşısında, şirket adına düzenlenen ihbarnamelerin ilanen tebliğine ilişkin şartların gerçekleştiğinin kabulü gerektiği

ii. Bu durumda, şirket adına düzenlenen ihbarnamelerin ilanen tebliğinin 213 sayılı Kanun'un 104. maddesine uygun olarak yapılıp yapılmadığı, yapılmış ise 6183 sayılı Kanun'un 58. maddesi kapsamında incelenebilecek diğer hususlar yönünden inceleme yapılmak suretiyle ulaşılabilecek sonuca göre yeniden karar verilmesi gerektiği

(6183 sayılı Kanun, Vergi Usul Kanunu, kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen ödeme emri, asıl borçlu şirket adına düzenlenen ödeme emrinin usulüne uygun olarak tebliğ edilip edilmediği, bilinen adres)

Özet:

i. Asıl borçlu şirket tarafından, davalı vergi dairesi müdürlüğünün muhtelif vergilendirme işlemlerine karşı kendi adına açılan davalarda tebligat adresi olarak bildirilen ve aynı zamanda davalının ıttılana giren en son adrese tebliğ denenmeksizin ya da şirketin bu adreste bulunmadığı hususu 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 7061 sayılı Kanun'un 17. maddesiyle değiştirilmeden önceki haliyle 102. maddesinde öngörülen usule uygun olarak düzenlenen adres tespit tutanağıyla tespit edilmeksizin, asıl borçlu şirket adına düzenlenen ödeme emrinin kanuni temsilci olan davacının ikametgâh adresinde tebliğ edilmesinde hukuka uygunluk görülmediği

ii. Bu durumda, ısrara konu ödeme emri içeriği amme alacağı bakımından takip işlemlerinin asıl borçlu şirket nezdinde usulüne uygun surette tamamlandığından söz edilemeyeceğinden, davacı adına kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen ödeme emrinde hukuka uygunluk bulunmadığı

(6183 sayılı Kanun, ödeme emri, limited şirket ortağı, şirketin kanuni temsilcisinin ikametgâh adresinde tebliğ)

Özet:

i. Şirketin müdürüne ait ikametgâh adresinin, vergi dairesince şirket tüzel kişiliğiyle ilgili tebliğ evrakının gönderilmesi sırasında göz önünde bulundurulması gereken 213 sayılı Kanun'un 101. maddesinde sayılan "bilinen adresler" arasında bulunmadığı

ii. Şirketin bilinen adreslerinde tebliğ edilemeyen ödeme emrinin, bilinen adresler arasında sayılmayan kanuni temsilcinin ikametgâh adresinde tebliğe çalışılmamasında hukuka aykırılık bulunmadığı

(6183 sayılı Kanun, Vergi Usul Kanunu, kanuni temsilci, kusura dayalı sorumluluk, vergi ödevi, sevk irsaliyesi, özel usulsüzlük cezası, beyanname vermeme, re'sen tarhiyat, kanuni temsilcinin ikametgâh adresi, bilinen adres, kıst dönem sorumluluğu)

Özet:

i. Davacının asıl borçlu şirketteki hisselerini devrettiği 21/06/2012 tarih itibarıyla, kanuni temsilcilik sıfatının sona erdiği

ii. Dava konusu ödeme emirleri içeriği kamu alacaklarının, davacının kanuni temsilcilik sıfatının sona erdiği tarihten sonra meydana gelen sevk irsaliyesinin düzenlenmemesi ve sevk irsaliyesinin emtianın taşındığı araçta bulunmaması nedeniyle 213 sayılı Kanun'un 353. maddesinin (2) numaralı fıkrası uyarınca şirket adına kesilen özel usulsüzlük cezaları ve 2012 yılına ait kurumlar vergisi beyannamesinin yasal süresi içinde verilmemesi nedeniyle takdir komisyonu kararı uyarınca tarh edilen kurumlar vergisi, verginin bir katı tutarında kesilen vergi ziyai cezası ile tarh edilen vergi üzerinden hesaplanan gecikme faizinden ibaret olduğu

iii. Davacının, şirket tarafından emtianın taşınması esnasında sevk irsaliyesinin taşıtta bulunması ve sevk irsaliyesinin düzenlenmesi gerektiği ile 2012 yılına ait kurumlar vergisi beyannamesinin yasal süresi içinde verilmesi gerektiği tarihlerde,

asıl amme borçlusu şirketin kanuni temsilcisi olmadığı, dolayısıyla şirkete ait vergi ödevinin yerine getirilmemesinin, davacının eyleminden kaynaklanmadığı

iv. Bu durumda, davacının 213 sayılı Kanun'un 10. maddesinden hareketle şirketin üzerine düşen ödevleri yerine getirmediğinden bahsedilemeyeceği

v. 213 sayılı Kanun'da uyuşmazlığa konu dönem itibarıyla, gerçek ve tüzel kişilerin hangi adreslerinin bilinen adres olarak kabul edileceğinin sayma suretiyle belirlendiği, bilinen adreslerin arasında tüzel kişilerin yasal temsilcilerinin ikametgâh adreslerinin sayılmadığı, dolayısıyla tüzel kişilerin yasal temsilcilerinin ikametgâh adreslerinin doğrudan tüzel kişiliğin bilinen adresi olarak kabul edilmesine imkan bulunmadığı

vi. Diğer taraftan, tüzel kişilere 213 sayılı Kanun'da sayılan bilinen adreslerinde ulaşılamaması halinde kanuni temsilcisinin ikametgâh adresinde tebliğin denemesi yönünde kanuni bir zorunluluğun bulunmadığı, ancak şirketin bilinen adreslerinde bulunamadığı hususunun usulüne uygun olarak tespit edilmiş olması durumunda idarece vergilendirme ile ilgili işlemin kanuni temsilcinin ikametgâh adresinde tebliğ edilmesinde hukuken bir engelin bulunmadığı

vii. Olayda, dava konusu ödeme emri içeriği kamu alacaklarının tahsili amacıyla şirket adına ödeme emrinin düzenlendiği ve bu ödeme emrinin şirket yetkilisinin ikametgâh adresinde eşine tebliğ edildiği, anılan ödeme emrinin asıl amme borçlusu şirketin kanuni temsilcisinin ikametgâh adresine tebliğinden önce, adres tespit tutanaklarıyla şirketin bilinen iş yeri adresinde bulunamadığı hususunun 213 sayılı Kanun'un 102. maddesinde öngörülen usullere uygun olarak tespit edildiği

viii. Bu durumda, asıl amme borçlusu şirketin iş yeri adresinde bulunamadığı ve yeni adresinin bilinmediği usulüne uygun olarak tespit edildikten sonra şirket hakkında düzenlenen ödeme emrinin şirketin kanuni temsilcisinin ikametgâh adresinde eşine tebliğ edilmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı

ix. Diğer taraftan, davacının, şirketteki kanuni temsilcilik görevi 21/06/2012 tarihinde sona erdiğinden, anılan tarihten önceki dönemlere ilişkin amme alacakları bakımından sorumlu tutulmasında hukuka aykırılık bulunmadığı

(6183 sayılı Kanun, Vergi Usul Kanunu, kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen ödeme emri, tüzel kişi ile ilgili tebligatın kanuni temsilcinin ikametgâh adresinde yapılması)

Özet:

i. Davacı adına, kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen ödeme emirlerinin iptali istemiyle dava açıldığı

ii. Asıl borçlu şirket adına düzenlenen ödeme emirlerinin bir kısmının, şirketin kanuni temsilcisinin ikametgâh adresinde oğluna tebliğ edildiği, ancak anılan tarihlerde şirketin faal olduğunun görüldüğü

iii. Dolayısıyla şirketin faaliyette bulunduğu bilinen son adresinde tebliğ yoluna gidilmeksizin kanuni temsilcisinin ikametgâh adresinde yapılan tebligatın 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 94. maddesine uygun düşmediği

iv. Bu durumda asıl borçlu şirketin usulüne uygun şekilde takip edilmediği görüldüğünden, davacı adına düzenlenen ödeme emirlerinin ilgili alacaklara ilişkin kısmında hukuka uygunluk bulunmadığı

(6183 sayılı Kanun, kanuni temsilci, haciz, yapılandırma)

Özet:

i. Haciz içeriği vergi borçlarının asıl borçlu şirket tarafından yapılandırıldığı tarihte ve ihlal edilmesi nedeniyle yapılandırmanın iptal edildiği tarihte şirketin kanuni temsilcisi olmayan davacının, anılan borçlardan sorumlu tutulmasının mümkün olmadığı

ii. Yapılandırma kapsamında olmayan kamu alacaklarına ilişkin düzenlenen ödeme emirlerinin yargı kararı ile iptal edilmiş olması nedeniyle dava konusu haczin anılan kısmında hukuka uygunluk bulunmadığı

(6183 sayılı Kanun, iade alacağı, iade alacağının borca mahsup edilmesi yönündeki talep sonuçlandırılmaksızın mahsubu istenen borcun tahsili amacıyla ödeme emri düzenlenmesi)

Özet:

i. Davacının 2018 yılına ait tevkifat uygulamasından kaynaklanan kurumlar vergisi iade alacaklarının beyan üzerine tahakkuk eden vergi borcuna mahsup edilmesi yönündeki talebi sonuçlandırılmaksızın söz konusu borcun tahsili amacıyla ödeme emri düzenlenmesinde hukuka uygunluk bulunmadığı,

ii. Davacının 2015 ila 2017 yıllarına ait tevkifat uygulamasından kaynaklanan kurumlar vergisi iade alacaklarının, davacı hakkında 2015 ila 2017 hesap dönemlerine ilişkin işlemlerinin incelenmesi sonucu düzenlenen vergi inceleme raporlarıyla tespit edilen matrahlar üzerinden hesaplanan kurumlar vergilerinden mahsup edildiği ve söz konusu raporlar uyarınca davacı adına 2015 ila 2017 yılları için re'sen tarh edilen vergi ziyai cezalı kurumlar vergilerine karşı açılan davalarda, davacının 7326 sayılı Kanun uyarınca dava konusu vergi ve cezaları yapılandırması nedeniyle karar verilmesine yer olmadığına karar verildiği

iii. Bu hususlar dikkate alındığında, davalı idarece, davacının 2015 ila 2017 yıllarına ait kurumlar vergisi iade alacaklarının, anılan vergi inceleme raporlarıyla tespit edilen matrahlar üzerinden hesaplanan kurumlar vergilerinden mahsup edilmesi sonucunda davacının 2015 ila 2017 yıllarına ait iadesi gereken kurumlar vergisi iade alacağının kalmadığının tespit edilmesinden sonra dava konusu ödeme emri tebliğ edildiğinden, dava konusu ödeme emrinin 2015 ila 2017 yıllarına ait iade alacaklarına mahsubu istenen beyan üzerine tahakkuk eden borca ilişkin kısmında hukuka aykırılık bulunmadığı

(6183 sayılı Kanun, iade alacağı, iade alacağının borca mahsup edilmesi yönündeki talep sonuçlandırılmaksızın mahsubu istenen borcun tahsili amacıyla ödeme emri düzenlenmesi)

Özet:

i. İhracat istisnasından kaynaklanan iade alacaklarının vergi borçlarına mahsuben iadesi istemiyle yapılan başvuru üzerine idarece iade ile ilgili süreç

tamamlanarak davacının istemi hakkında bir karar verilmek suretiyle borçların mahsup yoluyla ödenecek kısmı hakkında belirlilik sağlanmadan değinilen borcun tahsili aşamasına geçilmesi mümkün bulunmadığı

ii. Dava konusu ödeme emri ile tahsili talep edilen vergi borçlarının tamamına ilişkin davacının mahsuben iade talebinin bulunup bulunmadığı ve davacının dava dilekçesine eklediği iade talep dilekçeleri üzerine idarece herhangi bir işlem tesis edilip edilmediği araştırılmak suretiyle karar verilmesi gerektiğinden, eksik inceleme ve araştırmaya dayanan temyize konu kararın bozulması gerektiği

29- VDDK, E:2023/1712, K:2025/413, 21/05/2025

(6183 sayılı Kanun, ödeme emri, katma değer vergisi iade alacağı, vergi borcu, mahsuben iade talebi, mahsup yoluyla ödeme, belirlilik)

Özet:

i. Uyuşmazlıkta, davacı tarafından, 2016 yılının Ekim ve Kasım dönemlerine ait ihracat istisnasından kaynaklanan iade alacaklarının dava konusu ödeme emri içeriği borçlara mahsuben iade edilmesi istemiyle başvurularda bulunulduğu

ii. İdarece, dava konusu ödeme emri düzenlenmeden önce mahsuben iade talepleri hakkında bir karar verildiğine dair bilgi veya belgenin dosyaya ibraz edilmediği

iii. Bu durumda, idarece iade ile ilgili süreç tamamlanarak davacının mahsuben iade talepleri hakkında bir karar verilmek suretiyle dava konusu ödeme emri içeriği borçların mahsup yoluyla ödenecek kısmı hakkında belirlilik sağlanmadan ödeme emri düzenlenmesinde hukuka uygunluk bulunmadığı

30- VDDK, E:2023/1670, K:2025/430, 21/05/2025

(Ödeme emri, mahsuben iade talebi)

Özet:

i. Uyuşmazlıkta, davacı tarafından, kısmi tevkifata tabi satışlarından kaynaklanan katma değer vergisi iade alacaklarının dava konusu 17/03/2021 tarihli

ödeme emri içeriği borçlara mahsuben iade edilmesi istemiyle ödeme emri düzenlenmeden önce başvurularda bulunulduğu

ii. Uyuşmazlığın çözümü için davacının mahsup talebinin reddedilmesinde hukuka uygunluk bulunup bulunmadığının incelenmesi gerektiği

iii. Davacı tarafından, hakkında düzenlenen vergi tekniği raporu uyarınca davacının gerçek bir mal teslimi veya hizmet ifasına dayanmayan fatura düzenlediğinden bahisle 2018 ile 2020 dönemlerine ilişkin yapılan muhtelif tarhiyatlara karşı açılan davalarda Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulunun ilgili kararlarıyla, anılan vergi tekniği raporunda yer alan tespitler incelenerek davacının düzenlediği faturaların tamamının gerçek bir mal teslimi veya hizmet ifasına dayanmayan faturalar olarak nitelendirilmesinde hukuka uygunluk bulunmadığına karar verildiği

iv. Bu durumda yukarıda anılan vergi tekniği raporunda, davacının mahsup taleplerinin yerine getirilmeme sebebi olarak davacının 2018 ile 2020 dönemlerinde düzenlediği faturaların gerçek bir mal teslimi veya hizmet ifasına dayanmaması gösterilmekle birlikte yargı kararları uyarınca davacının mahsup taleplerinin reddedilmesinin hukuki sebebinin ortadan kalktığı

v. Dolayısıyla, dava konusu ödeme emri içeriği borçlara ilişkin olarak davacı tarafından yapılan mahsuben iade taleplerinin reddedilmesinde hukuka uygunluk bulunmadığı yargı kararlarıyla ortaya konulduğundan, mahsuben iade yoluyla ödeme talebinde bulunan borçların tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrinde de hukuka uygunluk görülmediği